

Η ΑΡΣΕΝΟΚΟΙΤΙΑ ΣΤΙΣ ΕΠΙΣΤΟΛΕΣ ΤΟΥ ΑΠΟΣΤΟΛΟΥ ΠΑΥΛΟΥ

Τοῦ κ. ΧΡΙΣΤΟΔΟΥΛΟΥ ΒΑΣΙΛΕΙΑΔΗ,
Θεολόγου.

(Συνεχίζεται από τή σελ. 70 τοῦ προηγούμενου τεύχους)

ΚΕΦΑΛΑΙΟ Α΄

Ἡ ὁμοφυλοφιλία στήν πρὸς Ῥωμαίους ἐπιστολή.

1. Ἡ πρὸς Ῥωμαίους ἐπιστολή.

Ὁ ἀπόστολος τῶν ἐθνῶν Παῦλος μέχρι τῆ μέρα πού ἔγραψε τὴν ἐπιστολή του πρὸς τοὺς Ῥωμαίους δέν εἶχε ἐπισκεφθῇ τὴ Ῥώμη, ὅπως ἐπίσης καὶ ὅλοι οἱ ἄλλοι ἀπόστολοι. Παρ' ὅλα αὐτά στή Ῥώμη ὑπῆρχαν πολλοὶ χριστιανοί, προερχόμενοι τόσο ἀπὸ τοὺς Ἰουδαίους ὅσο καὶ ἀπὸ τοὺς ἐθνικούς. Ἐκεῖ εἶχαν ὀργανώσει πολὺ ἱκανοποιητικά τὴν Ἐκκλησίαν τους.

Μεταξύ, λοιπόν, τῶν χριστιανῶν τῆς Ῥώμης ὑπῆρχαν καὶ Ἰουδαῖοι, οἱ ὁποῖοι δέν κατώρθωσαν νά ἀπαγκιστρωθοῦν ἀπὸ τίς τυπικές καὶ συμβολικές διατάξεις τοῦ Νόμου τῆς Παλαιᾶς Διαθήκης. Ὑπῆρχαν ἀκόμη καὶ ἐθνικοί, οἱ ὁποῖοι δέν πέτυχαν νά ἀπαλλαγοῦν ἀπὸ τίς πλάνες καὶ τὰ ἔθιμα τῆς εἰδωλολατρικῆς θρησκείας. Γί' αὐτούς τοὺς λόγους ὁ ἀπόστολος τῶν ἐθνῶν ἐθεώρησε καθῆκον του νά τοὺς διαφωτίσῃ στήν ὀρθή πίστη καὶ ζωὴ καὶ γραπτῶς.

2. Χρόνος καὶ τόπος γραφῆς τῆς ἐπιστολῆς.

Ὁ ἀπόστολος Παῦλος ἔγραψε τὴν πρὸς Ῥωμαίους ἐπιστολή ἀπὸ τὴν Κόρινθο, ὅταν ἐπισκέφθηκε γιὰ δευτέρη φορά τὴν πόλιν αὐτή. Ἡ ἐπιστολή ἐγράφη, δηλαδή, γύρω στὶς ἀρχές τοῦ 58 μ.Χ. καὶ τὴν ἔστει-

λε μέ τήν ἐκλεκτή διακόνισσα τῶν Κεγχρεῶν Φοίβη. Κατά τήν περίοδο αὐτή ὁ ἀπόστολος τῶν ἐθνῶν ἐτοιμαζόταν νά ἀναχωρήσῃ πρὸς τήν Ἱερουσαλήμ, γιά νά μεταφέρῃ βοήθημα ἀπό τοὺς χριστιανούς τῆς Μακεδονίας καί Ἀχαΐας στοὺς ἐκεῖ στερουμένους ἀδελφούς.

3. Ἡ ἀρσενικοποιία στό α' κεφάλαιο τῆς ἐπιστολῆς.

Στό α' κεφάλαιο τῆς πρὸς Ῥωμαίους ἐπιστολῆς ὁ συγγραφέας προσφωνεῖ τοὺς χριστιανούς ἀδελφούς τῆς Ῥώμης. Στή συνέχεια ὁ ἀπόστολος τῶν ἐθνῶν ἀναφέρεται στήν ἀγάπη του πρὸς τοὺς χριστιανούς, καθὼς καί στίς προσευχές του γι' αὐτούς. Σέ ἀντίθεση, λοιπόν, πρὸς τοὺς εὐλαβεῖς χριστιανούς ἀναφέρεται καί στήν ὀργή τοῦ Θεοῦ ἐναντίον τῶν ἀσεβῶν ἐθνικῶν, διότι, ἐνῶ ἐγνώρισαν μέσῳ τῆς δημιουργίας τόν Θεόν, οὔτε τόν ἐδόξασαν οὔτε τόν εὐχαρίστησαν.

Ἀναφερόμενος, λοιπόν, ὁ ἀπόστολος Παῦλος στοὺς ἀσεβεῖς ἐθνικούς λέγει καί τά ἐξῆς: «Διό καί παρέδωκεν αὐτοὺς ὁ Θεός ἐν ταῖς ἐπιθυμίαις τῶν καρδιῶν αὐτῶν εἰς ἀκαθαρσίαν τοῦ ἀτιμάζεσθαι τά σώματα αὐτῶν ἐν αὐτοῖς, οἵτινες μετέλλαξαν τήν ἀλήθειαν τοῦ Θεοῦ ἐν τῷ ψεύδει, καί ἐσεβάσθησαν καί ἐλάτρευσαν τῇ κτίσει παρά τόν κτίσαντα, ὅς ἐστιν εὐλογητός εἰς τοὺς αἰῶνας ἁμήν. Διὰ τοῦτο παρέδωκεν αὐτοὺς ὁ Θεός εἰς πάθη ἀτιμίας· αἱ τε γάρ θήλειαι αὐτῶν μετέλλαξαν τήν φυσικὴν χρῆσιν εἰς τήν παρά φύσιν, ὁμοίως δέ καί οἱ ἄρσενες ἀφέντες τήν φυσικὴν χρῆσιν τῆς θηλείας ἐξεκαύθησαν ἐν τῇ ὀρέξει αὐτῶν εἰς ἀλλήλους, ἄρσενες ἐν ἄρσεσι τήν ἀσχημοσύνην κατεργαζόμενοι καί τήν ἀντιμισθίαν ἣν ἔδει τῆς πλάνης αὐτῶν ἐν ἑαυτοῖς ἀπολαμβάνοντες» (Ῥωμ. α', 24-27).

Διὰ τήν ἀσέβειαν, δηλαδή, καί τήν ἀποστασία τους αὐτὴ ἀπέσυρε ὁ Θεός τὴ χάρη του καί ἔτσι παρεδόθησαν καί ὑπεδουλώθησαν στίς ἁμαρτωλές ἐπιθυμίες τῶν καρδιῶν τους, σέ ἡθικὴ ἀκαθαρσία, ὥστε νά ἐξευτελίζονται τά σώματά τους ἀπὸ αὐτοὺς τοὺς ἰδίους. Αὐτοὶ ἀντήλλαξαν καί ἀντικατέστησαν τήν ἀλήθεια τοῦ Θεοῦ μέ τό ψέμα τῆς εἰδωλολατρίας, ἐσεβάσθησαν δέ καί ἐλάτρευσαν τήν ἄψυχη καί ἄλογη καί πεπερασμένη κτίση, ἀντὶ τοῦ Δημιουργοῦ, ὁ ὁποῖος τήν ἔκτισε καί πρέπει διὰ τοῦτο νά εὐλογῇται καί νά δοξάζεται σέ ὅλους τοὺς αἰῶνες. Ἀκριβῶς δέ διότι ἐλάτρευσαν ψευδεῖς καί φαύλους Θεούς, παρεχώρησε ὁ Θεός νά παραδοθοῦν καί ὑποδουλωθοῦν σέ ἐξευτελιστικά πά-

θη. Διότι καί οἱ γυναῖκες τους (χωρίς νά ἐντραποῦν καί σεβασθοῦν οὔτε τόν ἑαυτόν τους) ἄλλαξαν τήν φυσική χρήση τοῦ φύλου των στήν παρά φύση καί ἐξετράπησαν σέ ἀκατανόμαστες πράξεις. Κατά παρόμοιο τρόπο καί οἱ ἄνδρες ἄφησαν τήν φυσική σχέση καί χρήση τῆς γυναίκας καί ἐφλογίσθησαν στίς ἐμπαθεῖς ὁρέξεις μεταξύ τους, ὥστε ἄνδρες σέ ἄνδρες νά ἐνεργοῦν ἀναίσχυντες καί ἐξευτελιστικές πράξεις καί νά λαμβάνουν τόν μισθό, πού τούς ἔπρεπε γιά τήν πλάνη τους, ἀπό τόν ἴδιο τόν ἑαυτόν τους.

Ὁ ἀπόστολος Παῦλος κάνει λόγο γιά ἕνα πραγματικό γεγονός τῆς ἐποχῆς του. Ἀναφέρεται στήν ἀσέβεια τῶν ἐθνικῶν, ἐξ αἰτίας τῆς ὁποίας ὁ Θεός ἀποσύρει τήν χάρη Του. Γί' αὐτό καί οἱ ἐθνικοί αὐτοί ὑποδουλώνονται σέ πάθη ἀτιμίας καί ἀλλάζουν τή χρήση τοῦ φύλου τους. Ἔτσι οἱ γυναῖκες ἀσελγοῦν μεταξύ τους, καθώς καί οἱ ἄνδρες φλογίζονται σέ ἐμπαθεῖς καί ἀκατανόμαστες ὁρέξεις μεταξύ τους.

Πολύ παραστατικά ἀναφέρει καί ὁ ὁσιος Νικόδημος ὁ Ἀγιορείτης τά ἀκόλουθα: «Ἔτσι ἔγιναν συγκαμεροί καί εἰς τήν πολιτείαν, μέ τό νά ἄφησαν τήν κατά φύσιν ἡδονήν τῶν γυναικῶν, ἡ ὁποία εἶναι εὐκολωτέρα καί ἡδονικωτέρα, καί ἔπασαν εἰς τήν παρά φύσιν τῶν ἀνδρῶν, ἥτοι τήν ἀρσενοκοιτίαν, ἡ ὁποία εἶναι καί δυσκολωτέρα καί ἀπδεστέρα. Τό γάρ μεταλλάξαι τοῦτο δηλώνει, ὅτι ἀφῆκαν ἐκεῖνα ὁποῦ εἶχον, καί ἐπροτίμησαν ἄλλα ὁποῦ δέν εἶχον. Φανερώνει δέ ὁ ἀπόστολος μέγαλον κατήγορον τῶν δύο γενῶν, ἥτοι τῶν γυναικῶν καί τῶν ἀνδρῶν, τήν φύσιν τήν ὁποίαν παρέβησαν. Ἀφοῦ γάρ εἶπε συνεσκιασμένως, πώς αἱ γυναῖκες τῶν Ἑλλήνων ἔπραττον ἕνα ἔργον αἰσχρόν, (τό ὁποῖον οὐδέ πρέπει νά γραφθῇ ἐδῶ διά τήν αἰσχρότητα), λέγει καί περί τῶν ἀνδρῶν, ὅτι ἐξεκαύθησαν ἕνας εἰς τόν ἄλλον, φανερώνοντας μέ τό, ἐξεκαύθησαν, τόν πολύν ἐρεθισμόν καί τήν ἄκρατην ὁρμήν τῆς ἐπιθυμίας πρὸς τήν ἀρσενοκοιτίαν»³.

Ἡ ἀρσενοκοιτία, τήν ὁποία ἔπρατταν οἱ ἐθνικοί, δέν ἦταν ἀποτέλεσμα τῆς φυσικῆς ἐπιθυμίας των, ἀλλά προσπαθοῦσαν μέ κάθε τρό-

3. Ὁσίου πατρός ἡμῶν Νικοδήμου τοῦ ἀγιορείτου, *Ἑρμηνεία εἰς τὰς ΙΔ' ἐπιστολάς τοῦ ἀποστόλου Παύλου*, τόμος πρῶτος, Ἡ πρὸς Ῥωμαίους καί ἡ πρώτη πρὸς Κορινθίους, ἔκδ. Ὁρθόδοξος Κυψέλη, Θεσσαλονίκη 1989, σ. 80.

πο νά τήν πράττουν. «Ἐπειδή δέ εἶπεν ἐξεκαύθησαν εἰς τήν σαρκικήν ὄρεξιν, διά νά μή νομίσης ὅτι τῆς φυσικῆς ἐπιθυμίας των ἦτον ἡ ἀσθένεια, λέγει ἀκολούθως ὅτι αὐτοί κατειργάζοντο αὐτήν, ἥτοι κάθε σπουδῇ ἐβαλλον εἰς τήν ἀκαθαρσίαν, κάμνοντες αὐτήν ἔργον τους καί ἀπολαμβάνοντες μισθόν τῆς ἀπό τόν Θεό ἀποστασίας καί τῆς πρὸς τά εἰδωλα πλάνης των, τήν τοιαύτην ἀσχημοσύνην καί κόλασιν ἔχοντες αὐτήν τήν ἰδίαν ἡδονήν ὅπου ἐδοκίμαζον, ὡσάν ὅπου ἦτον παρά φύσιν καί γεμάτη ἀπό ἀκαθαρσίαν»⁴.

4. Τά Σόδομα καί Γόμορρα.

Ὁ ἀπόστολος Παῦλος στό Θ' κεφάλαιο τῆς πρὸς Ῥωμαίους ἐπιστολῆς ἀναφέρει τά ἀκόλουθα: «Καί καθώς προεῖρηκεν Ἡσαΐας, εἰ μή Κύριος Σαβαώθ ἐγκατέλιπεν ἡμῖν σπέρμα, ὡς Σόδομα ἂν ἐγενήθημεν καί ὡς Γόμορρα ἂν ὁμοιωθήμεν» (Ῥωμ. θ', 29). Καί ὅπως, δηλαδή, ὁ προφῆτης Ἡσαΐας ἔχει προαναγγεῖλει: Ἐάν ὁ παντοδύναμος Κύριος δέν εἶχε ἀφήσει ἐν μέσῳ ἡμῶν ἀγαθούς, ἀπογόνους τοῦ Ἀβραάμ, θά εἶχαμε γίνει σάν τά Σόδομα καί θά εἶχαμε ὁμοιωθῇ μέ τά Γόμορρα. Ὡς σπέρμα, τό ὁποῖο ἐγκατέλιπεν ὁ Κύριος, σύμφωνα μέ τόν θεῖον Κύριλλον, εἶναι οἱ λίγοι Ἰουδαῖοι πού σώθηκαν, δηλαδή ἡ Θεοτόκος καί οἱ ἀπόστολοι⁵.

Ὁ ἅγιος Νικόδημος ὁ ἀγιορείτης ἀναφέρει τά ἑξῆς: «Διὰ τί ἐάν ὁ Θεός αὐτό τό σπέρμα δέν τό διεφύλαπτεν, ὅλον ὁμοῦ τό γένος τῶν Ἰουδαίων ἠθέλαμεν ἀπολεσθῶμεν, ὡσάν τά Σόδομα καί ὡσάν τά Γόμορρα, ἐπειδή καί εἴμεθα ὡσάν ἐκεῖνοι ἀπό τὰς ἀμαρτίας κατάδικοι»⁶.

4. Ἐνθ' ἀνωτέρω, σσ. 80-81.

5. Σπέρμα, σύμφωνα μέ τόν Ὁριγένη καί τόν Φώτιο, εἶναι ὁ Χριστός (Ὁσίου πατρός ἡμῶν Νικοδήμου τοῦ ἀγιορείτου, ἐνθ' ἀνωτέρω, σ. 233).

6. Αὐτόθι.

ΚΕΦΑΛΑΙΟ Β΄

Ἡ ἀρσενοκοπία στήν Α΄ πρὸς Κορινθίους ἐπιστολή.

1. Ἡ Α΄ πρὸς Κορινθίους ἐπιστολή.

Ὁ ἀπόστολος Παῦλος συνδέθηκε πολύ στενά μέ τό λαό τῆς Κορίνθου, τόν ὁποῖο καί ἐπισκέφθηκε ἐπανειλημμένα. Μετά, ὅμως, τήν ἀναχώρηση τοῦ ἀποστόλου τῶν ἐθνῶν, παρουσιάσθηκαν σοβαρές ἀταξίες. Ὑπῆρχαν σχισματικοί καί ἐπικρατοῦσε ἠθική ἔκκλυση, λόγῳ τοῦ σκανδάλου τοῦ αἰμομίκτη.

Ἐξ αἰτίας, λοιπόν, αὐτῶν ἔγραψε τήν Α΄ πρὸς Κορινθίους ἐπιστολή, μέσῳ τῆς ὁποίας ἐλέγχει γιά τά σχίσματα τόν αἰμομίκτη, καί τούς συμβουλεύει πῶς πρέπει νά συμπεριφέρονται. Ἐπίσης τούς συνιστᾷ νά κάμουν ἐράνους γιά τούς ἀδελφούς τῆς Ἱερουσαλήμ, οἱ ὁποῖοι πεινοῦσαν.

Τήν ἐπιστολή αὐτή ἔγραψε στήν Ἔφεσο, γύρω στίς ἀρχές τοῦ 57 μ.Χ., καί τήν ἔστειλε ἴσως μέσῳ τῶν Στεφανᾶ, Φουρτουνάτου καί Ἀχαΐκοῦ.

2. Οἱ ἀρσενοκοῖτες.

Ἀναφερόμενος, λοιπόν, ὁ ἀπόστολος Παῦλος στίς δίκες τῶν χριστιανῶν σέ εἰδωλολατρικά δικαστήρια, λέγει καί τά ἑξῆς: «*Ἡ οὐκ οἶδατε ὅτι ἄδικοι βασιλείαν Θεοῦ οὐ κληρονομήσουσι; μή πλανᾶσθε· οὔτε πόρνοι οὔτε εἰδωλολάτραι οὔτε μοιχοί οὔτε μαλακοί οὔτε ἀρσενοκοῖται οὔτε πλεονέκται οὔτε κλέπται οὔτε μέθυσοι, οὐ λοίδοροι οὐκ ἄρπαγες βασιλείαν Θεοῦ οὐ κληρονομήσουσι*» (Α΄ Κορ. στ΄, 9-10). Ἡ δέν γνωρίζετε, δηλαδή, ὅτι ὅσοι διαπράττουν ἀδικίες δέν θά κληρονομήσουν τή βασιλεία τοῦ Θεοῦ; Μή πλανᾶσθε, οὔτε πόρνοι οὔτε εἰδωλολάτρεις οὔτε μοιχοί οὔτε θηλυπρεπεῖς οὔτε ἀρσενοκοῖτες οὔτε πλεονέκτες οὔτε κλέπτες οὔτε μέθυσοι οὔτε ὕβριστές οὔτε ἄρπαγες θά κληρονομήσουν τή βασιλεία τοῦ Θεοῦ.

Ὁ ἀπόστολος τῶν ἐθνῶν, ἀναφορικά μέ τό ποιοί θά κληρονομήσουν ἢ ὄχι τήν βασιλεία τοῦ Θεοῦ, εἶναι κατηγορηματικός. Μέσα σ' αὐτούς πού δέν θά κληρονομήσουν τή βασιλεία τοῦ Θεοῦ – ἄν, ἐννοεῖται, δέν μετανοήσουν – εἶναι καί οἱ ἀρσενοκοῖτες, δηλαδή οἱ ὁμοφυλόφιλοι.

Ὁ ἅγιος Νικόδημος ὁ ἁγιορείτης, σχολιάζοντας τό γεγονός αὐτό, λέγει τά ἑξῆς ἀξιοπρόσεκτα: «Ἐπειδή εἶπεν ἀνωτέρω διὰ τοὺς πάσχοντας ἀπό ἄλλους τά αἰσχρά πάθη, τώρα ἐδῶ λέγει καί διὰ τοὺς ἐνεργοῦντας τά τοιαῦτα αἰσχρά, ὁποῖοι εἶναι οἱ ἀρσενοκοῖται. Ζητοῦν δέ πολλοί διατί ὁ ἀπόστολος ἐσυναρίθμησε τοὺς μεθύσους καί λοιδοροῦς, ἤγουν τοὺς περιγελαστικά λόγια λέγοντας, ὁμοῦ μέ τοὺς εἰδωλολάτρας καί ἀρσενοκοίτας, ἤγουν διατί συναριθμεῖ τοὺς ἐλαφρότερα πράξαντας μέ τοὺς βαρέως ἁμαρτήσαντας; Καί εἰς τοῦτο ἀποκρινόμεθα ὅτι καί ὁ Κύριος ἔνοχον εἶπε τῆς γεέννης τῆς κολάσεως ἐκεῖνον, ὁποῦ εἶπῃ εἰς τόν ἀδελφόν του μωρέ (Ματθ. 5, 22). Καί ὅτι ὅσοι εἶναι μέθυσοι, αὐτοί καί ἀρσενοκοῖται καί εἰδωλολάτραι γίνονται καί ὅλα σχεδόν τά κακά κάμνουν»⁷.

Εἶναι φανερό, ἐπομένως, ὅτι ὁ ἀπόστολος Παῦλος συγκαταλέγει μεταξύ τῶν σοβαρῶν ἁμαρτιῶν, διὰ τῶν ὁποίων στερεῖται κάποιος τῆ βασιλεία τοῦ Θεοῦ, καί τήν ἀρσενοκοιτία. Ἀκόμη γίνεται φανερό, ὅτι διάφορα ἄλλα πάθη καί ἁμαρτίες – ὅπως ἡ μέθη – μποροῦν νά ὁδηγήσουν τόν χριστιανό στά σοβαρότερα ἁμαρτήματα, ὅπως εἶναι ἡ πορνεία, ἡ μοικεία καί ἡ ἀρσενοκοιτία.

ΚΕΦΑΛΑΙΟ Γ΄

Ἡ ἀρσενοκοιτία στήν Α΄ πρὸς Τιμόθεο ἐπιστολή.

1. Ἡ Α΄ πρὸς Τιμόθεο ἐπιστολή.

Ὁ Τιμόθεος ἦταν πνευματικό παιδί τοῦ ἀποστόλου Παύλου. Τόν ἀκολούθησε σέ ἀποστολικές περιοδεῖες καί τελικά τόν ἐγκατέστησε ἐπίσκοπο στήν Ἐφεσο. Ἡ Α΄ πρὸς Τιμόθεο ἐπιστολή γράφτηκε μετὰ τήν ἀποφυλάκιση τοῦ ἀποστόλου ἀπό τήν Ῥώμη. Σ' αὐτήν ὁ ἀπόστολος τῶν ἐθνῶν δίνει διάφορες συμβουλές στό μαθητή του, πῶς νά ποιμαίνει τό ποίμνιό του, γιά τοὺς ψευδοδιδασκάλους, γιά τή συμπεριφορά τῶν ἐπισκόπων, τῶν πρεσβυτέρων καί τῶν διακόνων καί ἄλλα.

2. Ἡ ἀρσενοκοιτία στήν ἐπιστολή.

Στό α΄ κεφάλαιο τῆς ἐπιστολῆς, μετὰ τίς προσφωνήσεις, ὁ ἀπόστο-

7. Ἐνθ' ἀνωτέρω, σ. 447.

λος προτρέπει τόν Τιμόθεο κατά τῶν ψευδοδιδασκάλων. Σχετικά, μεταξύ ἄλλων, ἀναφέρει καί τὰ ἑξῆς: «Οἶδαμεν δέ ὅτι καλός ὁ νόμος, ἐάν τις αὐτῷ νομίμως χρῆται, εἰδώς τοῦτο, ὅτι δικαίῳ νόμος οὐ κεῖται, ἀνόμοις δέ καί ἀνυποτάκτοις, ἀσεβέσι καί ἁμαρτωλοῖς, ἀνοσίοις καί βεβήλοις, πατρολώαις καί μητρολώαις ἀνδροφόνοις, πόρνοις, ἀρσενοκοίταις, ἀνδραποδισταῖς, ψεύσταις, ἐπιόρκοις, καί εἴ τι ἕτερον τῇ ὑγιαίνουσῃ διδασκαλίᾳ ἀντίκειται, κατά τό εὐαγγέλιον τῆς δόξης τοῦ μακαρίου Θεοῦ, ὃ ἐπιστεύθην ἐγώ» (Α΄ Τιμ. α΄, 8-11). Ἐμεῖς βέβαια, λέγει ὁ ἀπόστολος Παῦλος, γνωρίζουμε, ὅτι ὁ νόμος εἶναι καλός, ἐάν τόν χρησιμοποιοῦν κάποιος κατά τρόπο νόμιμο καί σύμφωνα μέ τό σκοπό, γιά τόν ὁποῖο δόθηκε. Ὡς γνωρίζη δέ καθένας, ὅτι ὁ Νόμος δέν δόθηκε καί δέν ἔχει ἰσχύ γιά τόν δίκαιο, τοῦ ὁποίου ἡ συμπεριφορά ἀνταποκρίνεται ἐκ τῶν προτέρων στό Νόμο. Ἀλλ' ὁ Νόμος ὑπάρχει καί ἔχει ἰσχύ ἐναντίον τῶν παρανόμων καί τῶν ἀνυποτάκτων στό θεῖο θέλημα, ἐναντίον τῶν ἀσεβῶν καί ἁμαρτωλῶν, ἐναντίον ἐκείνων πού δέν ἔχουν τίποτε τό ὅσιο καί βεβηλώνουν τά πάντα. Δόθηκε καί ἔχει ἰσχύ γιά τούς πατροκτόνους καί μητροκτόνους, γιά τούς φονεῖς τῶν ἀνθρώπων, γιά τούς πόρνους, τούς ἀρσενοκοῖτες, γι' αὐτούς πού πωλοῦν ὡς ἀνδράποδα τούς ἀνθρώπους, γιά τούς ψεῦστες καί τούς ἐπιόρκους καί γιά ἐκείνους, οἱ ὁποῖοι διαπράττουν καί ὅ,τι ἄλλο ἀντιστρατεύεται στήν ὀρθή καί ἀληθινή διδασκαλία τοῦ Χριστοῦ, αὐτήν πού εἶναι σύμφωνη μέ τό Εὐαγγέλιο τῆς δόξης τοῦ μακαρίου Θεοῦ καί τό ὁποῖο Εὐαγγέλιο τό ἐνεπιστεύθηκε ὁ Θεός σέ μένα. Ἐπομένως, ὁ ἀπόστολος Παῦλος καθιστᾷ σαφές, ὅτι ὁ νόμος δέν εἶναι γιά τούς δικαίους, ἀλλά γιά τούς παρανόμους, μεταξύ τῶν ὁποίων καί οἱ ἀρσενοκοῖτες.

Ἐρμηνεύοντας, λοιπόν, καί ὁ ἅγιος Νικόδημος ὁ ἁγιορείτης τό χωρίο αὐτό, ἀναφέρει τὰ ἑξῆς: «Διά τήν ἀφορμήν λοιπόν αὐτήν ἐδόθη ὁ νόμος εἰς τούς τοιούτους ἁμαρτωλούς Ἰουδαίους, διά νά ἐμποδίσῃ τās κακίας αὐτῶν· τό ὁποῖον τοῦτο καί ἀλλαχοῦ ὁ Παῦλος δηλῶν ἔλεγε "Τί οὖν ὁ νόμος; τῶν παραβάσεων χάριν προσετέθη" (Γαλ. γ' 19). Εἰς δέ τούς δικαίους δέν εἶναι ἀναγκαῖος ὁ παλαιός νόμος, ὡσάν ὁποῦ αὐτοί δέν κλίνουσιν εἰς τās παραβάσεις, οὔτε πράττουν τὰ εἰρημένα ἁμαρτήματα»⁸.

8. Ἐνθ' ἀνωτέρω, σσ. 154-155.

Γιά τούς ἀνθρώπους πού δέν ἔχουν νόμο (τούς ἀνόμους) καί τούς ἀνυποτάκτους, τούς ἁμαρτωλούς καί ἀσεβεῖς, μεταξύ τῶν ὁποίων καί οἱ ἄρσενικοῖτες, βρίσκεται ὁ νόμος. «*Ἐδῶ ἀπαριθμεῖ ὁ ἀπόστολος καί' εἶδος τὰ ἁμαρτήματα, διά νά καταπέιση τούς ἐξ Ἰουδαίων νά ἐντραποῦν, πῶς ὁ νόμος εἶχεν ἐπιστάσιαν ἐπάνω εἰς τοιοῦτους κακούς· ὅλα δέ τὰ ἁμαρτήματα ταῦτα εἶχον οἱ Ἰουδαῖοι οἱ τόν νόμον ἀκολουθοῦντες*»⁹.

ΒΙΒΛΙΟΓΡΑΦΙΑ

1. Ἐκδόσεις καί μεταφράσεις Ἁγίας Γραφῆς:

Ἡ Παλαιά Διαθήκη μετά συντόμου ἑρμηνείας ὑπό Ν. Π. Βασιλείαδου, Ἀδελφότης Θεολόγων «Ὁ Σωτήρ», Ἀθῆναι 1997.

Ἡ Παλαιά Διαθήκη κατά τούς Ο΄, Κείμενον – Ἑρμηνευτική παράφρασις – Σχόλια, Ἀρχιμ. Ἰωήλ Γιαννακοπούλου, ἔκδ. Ὁρθόδοξου Χριστιανικῆς Ἀδελφότητος «Λυδία», Θεσσαλονίκη 1986.

Ἡ Παλαιά Διαθήκη κατά τούς Ο΄, Κείμενον – Ἑρμηνευτική ἀπόδοσις ὑπό Ἰωάννου Θ. Κολιτσάρα, Ἀδελφότης Θεολόγων «Ἡ Ζωή», Ἀθῆναι 1979.

Τό Ψαλτήριον μετά συντόμου ἑρμηνείας ὑπό Παν. Τρεμπέλα, Ἀθῆναι 1990.

Ἡ Καινή Διαθήκη, Κείμενον – Ἑρμηνευτική ἀπόδοσις ὑπό Ἰωάννου Θ. Κολιτσάρα, Ἀδελφότης Θεολόγων «Ἡ Ζωή», Ἀθῆναι 1985.

2. Πατερικά:

Ὁσίου πατρός ἡμῶν Νικοδήμου τοῦ ἀγιορείτου, *Ἑρμηνεία εἰς τās ΙΔ΄ ἐπιστολάς τοῦ ἀποστόλου Παύλου*, ἔκδ. Ὁρθόδοξος Κυψέλη, Θεσσαλονίκη 1989.

3. Ἐγκυκλοπαίδειες:

Θρησκευτική καί Ἡθική Ἐγκυκλοπαίδεια, Ἀθῆναι 1964.

9. Ἐνθ' ἀνωτέρω, σελ. 154.